

Sylvia van Leeuwen

De liefde voor de natuur en de belangstelling voor schelpen kreeg ik van mijn ouders met de paplepel ingegoten. Ik ben opgegroeid in Hellevoetsluis en na schooltijd gingen we vaak naar de duinen en het strand. Meerdere zomers gingen we op vakantie naar Schiermonnikoog, later gevolgd door Schotland en Bretagne. Een aantal schelpen van toen zit nog steeds in mijn verzameling, al was ik toen nog niet zo secuur met etiketten. Daarna volgden vele kampjes met de NJN (Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie), bij voorkeur met de Strandwerkgroep (SWG). In die tijd deed de SWG weinig aan schelpen, maar stenen keren en allerlei zeebeestjes zoeken was ook leuk. In de NJN leerde ik ook Bart van Tooren kennen, mijn levenspartner. Door de avondopleiding sociologie heeft de schelpenhobby even op een lager pitje gestaan, maar tijdens een vakantie in de Algarve was het weer raak, wat een schelpenrijkdom! Meer buitenlandse reizen en meer schelpen volgden. In die tijd was er nog geen internet. Ik kende geen andere schelpenverzamelaars en mijn schelpenbibliotheek bestond uit het boekje van Bob Entrop en Campbells 'Sea Shore'. Vele jaren heb ik tevergeefs de boekwinkels afgestruind op zoek naar een schelpenboek van de Middellandse Zee. Veel verder kwam ik daardoor niet.

In 1995 vond mijn moeder in 'Grasduinen' een artikel over schelpen met het adres van de Nederlandse Malacologische Vereniging (NMV). Ik heb mij meteen aangemeld en sindsdien is mijn hobby in een stroomversnelling geraakt. Rob Moolenbeek hielp me aan de boekencatalogus van Wim Backhuys, gaf advies voor aan te schaffen boeken en nodigde me uit voor de malacologische contactgroep De Kreukel. Ik moest wel wennen aan de Latijnse namen die daar gebruikt werden, maar genoot van de grote hoeveelheid kennis die de leden hadden. Veel leden – te veel om alle namen te noemen – waren telkens weer bereid mij te helpen met altijd opdoemende determinatieproblemen. Dat was (en is) leerzaam en maakte het schelpen verzamelen een stuk interessanter.

Na enkele jaren haalde Rykel de Bruijne mij over om op Ameland land- en zoetwaterslakken te verzamelen voor het Atlasproject Nederlandse Mollusken (ANM). Ik wist op dat moment helemaal niets van die groep en begon met enige aarzeling. Eenmaal bezig bleek het enorm leuk te ontdekken wat er allemaal aan verborgen leven zit in slootjes en bodemstrooisel. Rykel hielp mij goed op weg en uiteindelijk heb ik de weekdieren op alle Waddeneilanden geïnventariseerd. Dat waren heel wat km-hokken, maar ook een goede reden om die prachtige eilanden herhaaldelijk te bezoeken. Het behoort tot mijn goede voornemens om mijn waarnemingen van daar ooit te verwerken tot een artikel.

In 2003 vroeg Erik Veldhuis mij om in het bestuur van de NMV te komen. Ik was nog nooit op een Algemene Ledenvergadering geweest, maar besloot de gok te wagen. Ik heb er nooit spijt van gehad, want het bleek een goede manier om de vereniging beter te leren kennen. Ik heb er ook veel leuke contacten en vriend-

Fig. 1. Op zoek naar brakwaterweekdieren in de Zandkes, Texel. Foto: Bart van Tooren.

schappen opgedaan. Van 2004-2009 was ik secretaris en sinds 2015 ben ik dat weer.

De afgelopen jaren ben ik ook bezig geweest met allerlei kleinere en grotere 'malacologische projecten'. De grootste was wel de atlas 'Schelpdieren van het Nederlandse Noordzeegebied'. Een helse klus waar heel veel mensen aan bijgedragen hebben. Het heeft veel van mijn nachtrust gekost, maar ik ben trots op het eindresultaat. Andere voorbeelden zijn het jubileumboek van de NMV (Schitterende schelpen en slijmerige slakken), een beginnersboekje Schelpen van Griekse eilanden, de landslakken van de ABC-eilanden en de mariene expeditie van Stichting ANEMOON en Naturalis naar St. Eustatius. Zo'n expeditie klinkt als een luxe vakantie, maar het is twee weken intensief verzamelen en daarna ben je jaren bezig om alle resultaten uit te werken en te publiceren. Als vrijwilliger voor Stichting ANEMOON werk ik mee aan de inventarisatie van land- en zoetwaterweekdieren en organiseer ik dat de opgedoken netten van de Stichting Duik de Noordzee Schoon worden uitgeplozen.

Reizen en schelpen verzamelen zijn twee liefhebberijen die goed te combineren zijn; na bijna elke reis komen we (Bart en ik) weer thuis met een flinke portie schelpen in koffer of rugzak. Dit najaar heb ik een grote schelpencollectie geërfd van Alko van der Wiel, die ik nu aan het uitzoeken ben. Daarover in een ander artikel meer. U begrijpt, ik verveel me geen moment en mijn collectie groeit nog altijd gestaag door.

Ik geef het stokje door aan Tello Neckheim, onvermoeibare validator land- & zoetwater voor ANEMOON.

Adres van de auteur
fbsylvia@xs4all.nl